

dende. Jeg siger, jeg tror, det vilde være heldigt for Sagens videre Forløb, om man nu kom tilbage til i større Omfang at drøfte det Spørgsmaal, der selvfølgelig har været drøftet ret udførligt i Kommissionen — for øvrigt forinden jeg fik den Ære at komme ind i den —, og jeg skal heller ikke inddade mig derpaa.

Det, som jeg har Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om, er, som de ærede Medlemmer let ville kunne forstaa, det samme Spørgsmaal, som jeg har fundet mig foranlediget til at afgive særskilt Betænkning om, Spørgsmaalet om det offentlige Tilskud og da specielt om Kommunitilskuddet. Det vil af de Bemærkninger, som jeg har skrevet i Betænkningen, ses, at jeg principielt har været en Tilhænger af, at man skulde gøre Kommunitilskuddet obligatorisk, og det er ikke mindst ud fra de Betragtninger — som for Resten det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) i nogen Grad var inde paa —, at det gælder om, at det i saa høj Grad og saa vid Udstrækning som muligt bliver muligt at beregne Præmierne efter virkelig forsikringstekniske Regler. Det ærede Medlem var jo ogsaa saa elskværdigt at indrømme, at man ikke vilde kunne gøre nogen større Regning paa Kommunitilskuddet ud over det, at det selvfølgelig vilde være en udmærket Hjælp til Dannelsen af Reservefond for Kasserne. (N. Neergaard: I den første Tid). Ja, i den første Omgang. Jeg vil gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at man med Hensyn til det offentlige Tilskud saa udmærket godt kunde være gaaet en anden Vej end den, man er gaaet her, og endda have holdt sig paa Forsikringsgrundlaget. Hvis de ærede Medlemmer have haft Lejlighed til at se den Kommissionsbetænkning eller endda blot det Forslag, som den norske Kommission har udarbejdet, saa ville de have set, at der imellem det Forslag, som den norske Kommission i sin Tid udarbejdede, og det, som den danske Kommission har udarbejdet, er den Forskel, at man i Norge foreslog, at det offentlige Tilskud — og der var det jo baade Stat og Kommune, der skulde give et Tilskud — skulde staa i Forhold til den udbetalte Understøttelse under Arbejdsledighed, ikke i Forhold til Præmierne. Den Vej kunde man selvfølgelig have gaaet med Udbetalingen af Tilskuddet fra det offentlige, og det er ikke frit for, at jeg er noget tilbøjelig til at sige, at hvis man virkelig skal naa noget stort med Hensyn til det frivillige Kommunitilskud, har man

bedre Chance derfor, naar det var et Tilskud, der ydedes under Arbejdsløshed, altsaa som en Del af den Støtte, der betales under Arbejdsløshed til de arbejdsledige. Det er noget, som siger sig selv, at man i en Kommunalbestyrelse, selv med de bedste Medlemmer, som en Kommunalbestyrelse kan have, alligevel vil være mere tilbøjelig til paa et Tidspunkt, hvor det er erkendt af alle, at Folk kunne komme til at lide Nød, fordi der ikke er tilstrækkeligt Arbejde, at være lidt rundhaandet med Kommunekassens Midler, end paa et Tidspunkt, hvor der er tilstrækkeligt eller i alt Fald forholdsvis tilstrækkeligt med Arbejde, og hvor de forsikrede saa ogsaa have forholdsvis let ved at betale deres Præmier. Noget helt andet er det, hvis man havde fulgt min Henstilling om at gøre Kommunernes Tilskud obligatorisk; saa vilde man langt bedre kunne bygge paa det, for saa var det saadan, at Kommunerne skulde betale i samme Forhold som Staten og i samme Forhold som de forsikrede selv. Jeg har haft Lyst til at henlede Opmærksomheden paa, at der er en Forskel der. Det gør ingen Forskel for den forsikrede. Hvis den forsikrede skal have 1 Kr. 50 Øre om Dagen, naar han bliver arbejdsløs, saa er det ligegyldigt, om han faar den ene Krone ud af den Præmie, han selv har betalt, og de 50 Øre af Tilskuddet fra det offentlige, eller han faar 1 Kr. 50 Øre dels i Kraft af et Tilskud til Præmien fra det offentlige Side, dels gennem sin egen Præmie; han faar nemlig akkurat lige meget.

Men jeg hører selv til dem, som mene, at det, man i Kommissionen har udarbejdet, er i Virkeligheden det bedste Grundlag, nemlig dette, at der betales en aarlig Præmie, beregnet saa godt som man nu kan beregne den, og at der betales en Del af denne Præmie fra det offentlige Side. Men jeg havde, som sagt, ønsket, at man saa vilde have paalaagt Kommunerne at betale en Del af denne Præmie; jeg tror, det havde haft sine Fordele. Jeg er enig med det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds i, at man ikke kan gøre Regning paa noget større Tilskud fra Kommunerne i første Omgang; og jeg skal ogsaa kortelig nævne, hvorfor jeg ikke tror, at man kan gøre Regning derpaa. Jeg gaar nemlig ud fra, at det vil — som Kommissionen ogsaa har forudsat, og som for Resten det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds forsikrede os om, at det nok skulde — blive saadan, at det i alt Fald i alt væsentligt